

عنوان مقاله:

نگرش جامعه شناختی ادبی بر غزل سیاسی در شعر فارسی

محل انتشار:

مجله مطالعات انتقادی ادبیات، دوره 1، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عبدالله حسن زاده میرعلی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سمنان، - نویسنده مسئول

فاطمه ابراهیمی توچایی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات مقاومت

خلاصه مقاله:

جامعه شناسی ادبیات، به عنوان یکی از جدیدترین حیطه ها در جامعه شناسی، سعی دارد تمامی موارد و عوامل تأثیرگذار در شکل گیری و دگرگونی آثار ادبی را بررسی کند. در این نظریه، واقعیت های اجتماعی و رویدادهای مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و روابط طبقات و گروه ها که بیشترین تأثیر را در جریان های سیاسی دارند، به نمایش در می آید. در واقع نگاه جامعه شناختی به ادبیات می تواند وضعیت اجتماعی، سیاسی و فرهنگی هر دوره را تا حدودی نمایان سازد. شاعر به دلیل همراهی پیرینه اش با جامعه و حیات اجتماعی، به عنوان مناسب ترین محل تاریخی و اجتماعی، آثار و نشانه های بیرونی جامعه را در خود به همراه دارد و مطالعه آن از دیدگاه جامعه شناسی ادبی، بسیاری از واقعیت های ناگفته و دور از دسترس مورخان و جامعه شناسان را در اختیار ما قرار می دهد. غزل به عنوان یک قالب شعری پیشرو، قابلیت عرضه مسائل سیاسی و اجتماعی را دارد. در اشعار بسیاری از شاعران متقدم و معاصر نمونه های فراوانی را می توان یافت، که در آن به تعریض یا به صورت مستقیم اشاراتی به مسائل اجتماعی و سیاسی شده است، از جمله انتقاد از امیران و زمامداران، انتقاد از اوضاع نابسامان جامعه و بی توجهی به طبقات محروم، انتقاد از وابستگی به بیگانگان و... که در لایه لایسروده های شاعران شعر فارسی دیده می شود.

کلمات کلیدی:

غزل سیاسی، غزل اجتماعی، جامعه شناسی، شعر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405314>

